

AŞIRI KORUYUCU AİLELER

Her anne baba için çocuğu dünyanın en değerli varlığıdır. Tabi ki onları her türlü tehlikeden, gelebilecek zararlardan korumaya çalışırız. Ancak bunu yaparken aşırıya kaçmak çocuğa bazen fayda yerine zarar verebilir. Yorulup incinmesin, kırılmasın, ağlamasın diye gayret gösterilip, ileriki yaşamında dış ortamda mecburen karşılaşılabilceği bütün olumsuz etkenlerden uzaklaştırmaya çalışılıp nerdeyse steril bir ortamda yetiştirilen çocuklar vardır.

Çocukların buldukları ortama özellikle kişiliğin temelini oluştuğu 0-6 yaş döneminde veliler tarafından sürekli yapılan müdahaleler onun pasif ve kendine güveni olmayan bir çocuk olarak yetişmesine neden olabilir. Genelde bağımlı, utangaç, kararsız, sürekli ebeveynlerini arkasında görmek isteyen çocukların geçmişine bakıldığında aşırı koruyucu anne-baba tutumlarının etkisi görülür.

Çocuğun deneme-yanılma yoluyla sorunlarını çözmeyi öğreneceği gerçeğini önemsemeyip onun yerine her problemi kendisi çözmeye çalışan anne-babalar onu hayata hazırlamak için hep erken olduğunu düşünürler. Katıldığı diğer sosyal ortamlarda ailesinden gördüğü davranışları bekleyen çocuk hayal kırıklığına uğrar. Bu yüzden çabuk sinirlenir ve tepki gösterir.

Aşırı korumacılık kusursuz anne –baba olmayla eşdeğerli değildir. Ona yeterince sevgi ve ilgi göstermeli ancak bunun da sınırlarını aşmamalıyız. Ona yaşının gerektirdiği sorumlulukları vermeli, arkadaşlarıyla aralarında çıkan küçük kavgaları kendisinin çözmeye fırsat tanımalıyız. Oyunlarda yenilgiyi öğrenmeyen, anne-baba tarafından hep birinci ilan edilmeye alışan çocuk, grup içinde arkadaşları tarafından itilir. Bu durum onun ruhsal gelişimi açasından olumsuz sonuç verir.

Hazırlayan : Psikolog Arzu ÖZGÜLDÜR

